

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Ξενοφώντος 15^Α | 10551 Αθήνα

20.09.2017

Όχι κ. Μητσοτάκη... Αυτό δεν είναι το δικό μας όνειρο για το σχολείο!

Αποκαλυπτικό των στοχεύσεων και των προθέσεων του κ. Μητσοτάκη στο ευαίσθητο κομμάτι της Παιδείας είναι τα όσα δήλωσε τόσο κατά τη διάρκεια της ομιλίας του στο πλαίσιο της 82^{ης} Δ.Ε.Θ. το Σάββατο 16/9/2017 όσο και στη συνέντευξη τύπου την επόμενη μέρα.

Κάπου ανάμεσα στο «άριστα 20» του κ. Φίλη, στην «κανονικότητα» του κ. Γαβρόγλου και στο «όραμα» του κ. Μητσοτάκη **βρίσκεται η σκληρή πραγματικότητα και τα οξύτατα προβλήματα που βιώνουν μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικοί στο σημερινό σχολείο για το οποίο κανένας δεν μιλά αληθινά και δεν επιδιώκει να στηρίξει και να ενισχύσει ουσιαστικά.**

Είναι αλήθεια ότι ο κ. Μητσοτάκης δεν αναφέρθηκε σε κανένα σημείο των πολλών λόγων του **στις μεγάλες περικοπές που έχουν επιβληθεί στη χρηματοδότηση της δημόσιας εκπαίδευσης, στην παντελή έλλειψη και επιτακτική ανάγκη πραγματοποίησης μόνιμων διορισμών, στο ολόημερο σχολείο που «μικραίνει» και υποβαθμίζεται μέσα από το Π.Δ. 79/2017 και τις Υ.Α. των Υπουργών Παιδείας της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, στους για χρόνια καθηλωμένους, μετά από τις συνεχείς μειώσεις, μισθούς μας, στην ηρωική προσφορά των, ακόμα και άστεγων αναπληρωτών εκπαιδευτικών, στις εσχατιές της Ελλάδας, στην παντελή έλλειψη επιμόρφωσης και στήριξης του εκπαιδευτικού στο έργο του, στην ανάγκη στήριξης του τόσο ευαίσθητου τομέα της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης, στην ανάγκη καθιέρωσης της δίχρονης υποχρεωτικής δημόσιας και δωρεάν προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης.**

Αντίθετα κατέδειξε μια καθόλα επικίνδυνη θεώρηση που βρίσκεται πίσω από τις απόψεις δηλώνοντας: *«Δεν τρέφω αυταπάτες για μια κοινωνία χωρίς ανισότητες. Κάτι*

τέτοιο είναι αντίθετο στην ανθρώπινη φύση και όσοι το επιχειρήσαν καταστρατήγησαν τελικά την ίδια τη Δημοκρατία και τα ατομικά δικαιώματα...» Την ίδια ώρα που αποτελεί στρατηγική επιλογή όλων των εκπαιδευτικών συστημάτων ανά τον κόσμο η προσπάθεια επίτευξης καλύτερων αποτελεσμάτων στον τομέα της άμβλυσης των ανισοτήτων μέσω της παρεχόμενης εκπαίδευσης που ενσωματώνει ευκαιρίες ανάπτυξης για όλους τους μαθητές.

Και προχώρησε ακόμα πιο πέρα, επιλέγοντας να οριοθετήσει ως ένα βασικό στόχο της πολιτικής που προτίθεται να εφαρμόσει στο κομμάτι της Παιδείας, όταν και αν αναλάβει τη διακυβέρνηση της χώρας, την ίδρυση «ενός πρότυπου σχολείου σε κάθε περιφερειακή ενότητα για τους καλύτερους μαθητές. Αυτούς που δεν έχουν τη δυνατότητα να πάνε σε ιδιωτικό σχολείο.» **Αλήθεια, γιατί υποστηρίζει με τόσο πάθος την αναπαραγωγή μιας ελιτίστικης νοοτροπίας στο εκπαιδευτικό μας σύστημα, όταν διαφωνεί με αυτήν το σύνολο της εκπαιδευτικής κοινότητας και το μεγαλύτερο μέρος της κοινωνίας;** Η αντίληψη ότι οι καλοί μαθητές βρίσκονται και, το χειρότερο, πρέπει να βρίσκονται στα ιδιωτικά σχολεία ενώ στα δημόσια «στοιβάζονται» όλοι οι υπόλοιποι, ευνοεί τις διακρίσεις, συμβάλλει στην ένταση των κοινωνικών ανισοτήτων και έρχεται σε αντίθεση με την αρχή της σύγχρονης παιδαγωγικής «ένα σχολείο για όλους».

Δεν ακούσαμε το παραμικρό για συγκεκριμένα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για να στηριχθεί η δημόσια, δωρεάν εκπαίδευση.

Η ελληνική οικογένεια που δοκιμάζεται από τη βαθιά οικονομική, αξιακή και κοινωνική κρίση, θέλει το παιδί της να μετέχει μιας ποιοτικής δημόσιας εκπαίδευσης. Δεν μπορεί να θεωρείται μονόδρομος για την επιτυχία η φοίτηση στα ιδιωτικά σχολεία. **Το δημόσιο σχολείο αποτελεί τον βασικό πυλώνα του εκπαιδευτικού μας συστήματος και την μοναδική ελπίδα για την έξοδο από την κρίση. Οι εκπαιδευτικοί δεν επιτρέπουμε και δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν να στερήσει την ελπίδα αυτήν από τους μαθητές μας.**

Εξίσου αποκαλυπτική και επικίνδυνη είναι η, στο όνομα της αυτονομίας και δημιουργικότητας των σχολείων, **εξαγγελία για «μεγαλύτερη ελευθερία στην οργάνωση, τη διαχείριση πόρων, την επιλογή διδακτικού προσωπικού...».**

Δεν αποτελεί εξέλιξη το διαρκές κυνήγι πόρων από την κάθε σχολική μονάδα, γιατί όταν δεν υπάρχει επαρκής δημόσια χρηματοδότηση, η αυτονομία, μοιραία, σημαίνει όχι μόνο διαχείριση αλλά και αναζήτηση πόρων.

Δεν αποτελεί εξέλιξη η επιλογή του διδακτικού προσωπικού να γίνεται κατά το δοκούν (αδιαφάνειας και ρουσφετιού πεδίο δόξης λαμπρό) από τους διευθυντές, τις σχολικές επιτροπές, τους δήμους, τους χρηματοδότες κάθε σχολείου...

Δεν αποτελεί καινοτομία η στόχευση σ' ένα σχολείο δεξιοτήτων αποκομμένο από τις αρχές και το πλαίσιο εφαρμογής της ανθρωπιστικής παιδείας.

Και ασφαλώς δεν αποτελεί πανάκεια το σύνθημα «αξιολόγηση παντού», όταν η ίδια η πολιτεία δεν αυτοαξιολογείται και επιμένει στην εφαρμογή αντιεκπαιδευτικών πολιτικών αγνοώντας επιδεικτικά τις προτάσεις της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Στον δρόμο που χαράζουν τέτοιου είδους εξαγγελίες και πολιτικές είναι σίγουρο ότι θα βρεθούν πρόθυμοι, αυλοκόλακες και συνοδοιπόροι που θα προσδοκούν μερίδιο εξουσίας.

Εμείς, οι εκπαιδευτικοί – μέλη της **Δημοκρατικής Ανεξάρτητης Κίνησης Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης**, που χρόνια τώρα αγωνιζόμαστε για δυνατό και υγιές δημόσιο, δωρεάν σχολείο, επιλέγουμε να σταθούμε απέναντι στα σχέδια υποβάθμισης και διάλυσης της δημόσιας εκπαίδευσης που υλοποιεί η σημερινή κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ καθώς και τη συνέχιση της εφαρμογής τους από την όποια μελλοντική κυβέρνηση.

Περιμένουμε από τον κύριο Μητσοτάκη σαφή και ξεκάθαρη τοποθέτηση για το αν επιλέγει να βαδίσει στον δρόμο που χάραξε η κ. Διαμαντοπούλου. Ο κ. Σημίτης πριν από τρεις μήνες δήλωσε: *«Χρειάζεται αυτονομία των εκπαιδευτικών μονάδων και σύνδεσή τους με την τοπική κοινωνία»*. Πρόκειται για τον ίδιο πυρήνα σκέψης. Το θολό, δίχως σαφές και ελεγχόμενο πλαίσιο αναφοράς, αλλά εύηχο εφεύρημα της αυτονομίας οδηγεί στην κατηγοριοποίηση και μοιραία στο κλείσιμο σχολείων. **Αυτό που αποκρύπτεται είναι ότι δεν πρόκειται για κυρίαρχη ευρωπαϊκή πολιτική (γιατί δεν είναι) αλλά ακραία αντιλαϊκή πολιτική κάποιων, λίγων, αποτυχημένων κυβερνήσεων που με τον τρόπο αυτό διέλυσαν τη δημόσια εκπαίδευση.**

Εμείς βαδίζουμε στην ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση.

Επιλέγουμε να ανοίγουμε τους ορίζοντες για την εκπαίδευση των μαθητών μας.

Αυτών που είναι «καλοί» και υπερήφανοι μαθητές παρά την φτώχεια στην οποία τους έχουν καταδικάσει οι πολιτικές που εφαρμόζουν όλες οι κυβερνήσεις τα τελευταία χρόνια.

Αυτών που είναι «καλοί» και υπερήφανοι μαθητές μέσα στο ελεύθερο και δημοκρατικό δημόσιο σχολείο.

Αυτών που κάνουν περήφανους όλους εμάς όταν μας συναντούν μετά από χρόνια και μας αποκαλούν ακόμα... «δάσκαλε»!

Από τη Δ.Α.Κ.Ε./Π.Ε.